

IJS VOOR IJSBEREN

Doel: De kinderen herkennen de relatie tussen de problemen van de ijsbeer en de smeltende ijskappen.

1 Achtergrondinformatie

De grootste bedreiging voor de ijsbeer is klimaatverandering. Door temperatuurstijging smelt het zee-ijs in rap tempo. Zo zal binnen één generatie het grootste deel van de Noordpool 's zomers ijsvrij zijn. Ondanks dat ijsberen goede zwemmers zijn, redden zij het niet om zonder ijs te overleven. Ijsberen maken deel uit van het leven in het Noordpoolgebied. Het zijn grote vleeseters, wat betekent dat ze bovenaan de voedselketen staan. Ze zijn daarmee belangrijk voor de gezondheid van het ecosysteem, want de ijsberen eten zeehonden, en de zeehonden eten weer vis, zodat alles in balans blijft.

2 Inleiding

Laat [het filmpje](#) van Janouk op het digibord zien.

Misschien zijn er kinderen die meer weten over de ijsbeer of over het smelten van het ijs op de polen. Laat ze er gerust over vertellen.

3 Kern

Leg de opdracht uit. Je vertelt een verhaal en stopt steeds. Iedere keer als je stopt, tekenen de kinderen kort wat je verteld hebt in het kader van het Doe-blad Ijs voor de ijsbeer. Vertel het verhaal tot alle kaders gevuld zijn.

Het verhaal van de ijsbeer

1. Er was eens een ijsbeer. Hij woonde op de Noordpool. Het was er altijd heerlijk koud. Hij kon uren op het ijs liggen loeren naar die lekkere dikke zeerobben die verderop lagen te zonnen.
2. Op een dag kon de ijsbeer de zeerobben niet meer vinden. Hij keek overal, maar nergens een zeerob te vinden. Het ijs waar de ijsbeer op liep was heel dun en hij zakte er vaak doorheen.
3. Er was niemand aan wie de ijsbeer kon vragen waar de zeerobben gebleven waren, dus bleef hij maar lopen en zwemmen. Intussen had hij flinke honger gekregen. Hij liep dus maar door, tot hij in de verte een paar huisjes zag.
4. De ijsbeer wist wel dat er mensen in die huisjes woonden, hij had een hekel aan mensen. Ze hadden van die vreselijke knaldingen. Maar mensen hadden ook eten! Hij kwam langs een waarschuwbord: Pas op voor ijsberen! Maar de ijsbeer kon niet lezen, dus hij liep gewoon door.
5. De ijsbeer zag een deur openstaan en liep naar binnen. De mensen in het huis renden gillend naar buiten. De ijsbeer vond er eten en schrokte alles naar binnen: taart, brood, koekjes, vis en hij vond zelfs vlees.
6. Toen hij vol zat, sjokte hij weer naar buiten. De mensen zaten achter een muurtje verstopt en zagen hoe de ijsbeer weer verdween. Het zou niet de laatste keer zijn dat de ijsbeer bij de mensen op bezoek zou komen.

4 Afsluiting

Gelukkig liep dit verhaal goed af voor de mensen én voor de ijsbeer! Maar hoe krijgen we het ijs terug bij de ijsbeer? Laat de kinderen vrij reageren. Leg uit: Dat het ijs smelt komt doordat de aarde steeds een beetje warmer wordt. Als wij allemaal ons best doen om energie te besparen; zoals het licht uitdoen als we het niet nodig hebben, een warme trui aandoen in plaats van de verwarming hoger of met de fiets in plaats van met de auto gaan, dan helpen we mee om de aarde een beetje minder snel te laten opwarmen. En *dán* smelt het ijs op de Noordpool minder hard. Tof hè, als jij de lamp uitdoet, help je de ijsbeer!

5 Evaluatie

Besprek met de kinderen hoe ze thuis zouden kunnen uitleggen wat ze vandaag geleerd hebben. Laat enkele kinderen het voordoen. Denken ze dat het verhaal over de ijsbeer kan helpen om zuiniger te worden met energie?

Meer over ijsberen?

Kijk op de [website van WWF](https://www.wwf.nl) of zoek op ijsbeer bij [Schooltv.nl](https://www.schooltv.nl).